

Herudover er der i kommissionens forslag regnet med, at der kan blive tale om en tredje gruppe, nemlig:

C: Opgaver, der forudsætter, at amtsarkitekterne direkte påtager sig projektering af byggeopgaver o. l.

Decentraliseringsbestræbelserne er anbragt først for at understrege, at det er dette område, der må betragtes som grundlaget for en amtsarkitektordning. Den nye institution står og falder med dens muligheder for at gennemføre en lettere og mere smidig administration af lovgivningen. Det er i tilknytning hertil, at punkterne B og C må ses, idet den indsats, der kan ydes under B, vil være afhængig af amtsarkitekternes hele placering i administrationen, mens opgaver under C blot er sådanne, som kommissionen skønner med fordel vil kunne henlægges under amtsarkitekterne, når institutionen først er oprettet. Vi skal mere udførligt kommentere den angivne gruppedelning.

Punkt A: Under dette punkt har vi placeret 3 funktioner, som efter vor opfattelse må danne kernen i amtsarkitekternes virksomhed:

1. Teknisk administration af byplanlovgivningen.
2. Teknisk administration af byggellovgivningen.
3. Teknisk administration af byggestøttelovgivningens forskellige former (herunder fordeling af materialer til byggeri etc.).

Det begreb, der i daglig tale kaldes byplanlægning, har i de sidste årtier været inde i en stærk udvikling, og de kommende år vil utvivlsomt bringe yderligere fremgang. Der vil ikke på nogen af de områder, der her er tale om, kunne træffes dispositioner, uden at det sker på grundlag af byplanmæssige overvejelser. Det forekommer derfor naturligt, at byplanarbejdet får en fremtrædende plads på amtsarkitekternes arbejdsprogram.

Initiativet i byplanlægningen udgår normalt fra ledelsen af de enkelte bysamfund. Det er den lokale myndighed, der udarbejder planen og har det direkte ansvar for, at den gennemføres. Det har været følt som en mangel ved den hidtidige ordning, at enhver kontakt mellem den enkelte kommunes planlægning og en planlægning, der kunne fremme en samordning af større enheder, skulle ske igennem centraladministrationen. Her vil amtsarkitekterne kunne afhjælpe et savn, idet det må forudsættes, at de dels gennem deres deltagelse i arbejdet med godkendelse af de enkelte planer og dels i deres egenskab af forposter for centraladministrationen kan fremme en bedre rytme i planlægningsarbejdet. Som det vil blive nærmere omtalt under punkt B, må der påhvile amtsarkitekten et aktivt oplysningsarbejde, og han må også direkte kunne fremme lokale planlægningsopgaver, der skønnes at være af værdi for helheden.

På samme måde må det også forudsættes, at amtsarkitekten kan tage initiativet til gennemførelse af planlægningsopgaver for større helheder, hvis dette skønnes nødvendigt som forudsætning for løsningen af lokale opgaver.

Således placeret har amtsarkitekterne mulighed for at blive det led, der kan binde den lokale byplanlægnings mere gennemarbejdede planer sammen med de store liniers landsplanlægning, hvor initiativet må forudsættes at komme fra centraladministrationen. For at gøre sig den nye institutions muligheder klart og også for at placere de øvrige opgaver i helheden er det vigtigt at fastholde de her fremførte synspunkter.

Det næste område er *byggellovgivningen*. Det må her forudsættes, at der inden for de nærmeste år gennemføres en landsbyggelov. Denne lov vil utvivlsomt understrege den nære sammenhæng, der efter de senere års udvikling er imellem de byplanmæssige og de byggelovsmæssige synspunkter. Amtsarkitekternes opgave vil her blive at medvirke ved en ensartet administration af loven, bl. a. gennem behandling af dispensationssager.